

7776 - Kadının fercinden gelen sarı sıvının hükmü

Soru

Kadının fercinden gelen sarı sıvı, onun iç çamaşırlarına bulaşırsa, onları yıkaması gerekir mi? Yoksa yıkamayı bırakıp o halde namaz kılabilir mi?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Sarı sıvıdan kastedilen şey; kadının fercinden gelmesi ve sarı renge meyletmesinden dolayı menî kastediliyorsa, âlimler bu sıvının temiz olup-olmadığı konusunda ihtilaf etmişlerdir. Bu konuda en tercihli görüş; bu sıvının temiz oluşudur.

Bunun delili Müslim'in rivâyet ettiği şu hadistir:

أَنَّ رَجُلًا نَزَلَ بِعَائِشَةَ فَأَصْبَحَ يَغْسِلُ ثَوْبَهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: إِنَّمَا كَانَ يُجْزِيكَ إِنْ رَأَيْتَهُ أَنْ تَغْسِلَ مَكَانَهُ، فَإِنْ لَمْ تَرَ نَضَحْتَ حَوْلَهُ وَلَقَدْ رَأَيْتُنِي أَفْرُكُهُ مِنْ ثَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُكًا فَيُصَلِّي فِيهِ. [رواه مسلم]

"Âişe'ye -Allah ondan râzı olsun- bir adam misâfir oldu. Adam (gece ihtilam olduğu için) sabahleyin, elbisesini (üzerine örtmesi için Âişe'nin kendisine gönderdiği örtünün hepsini suya daldırıp) yıkamaya başladı.

Âişe -Allah ondan râzı olsun- ona şöyle dedi:

-Sana, (meni) bulaşan yeri görmüşsen orasını yıkaman yeterli idi. Görememişsen etrafını yıkardın. Ben, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in elbisesinden (ona bulaşan meniye) ovalayarak çıkardığımı biliyorum. O da, (elbiseyi yıkamaksızın) onun içinde namaz kılardı."

İslam Soru ve Cevap

Genel Direktör
Şeyh Muhammed Salih el-Muneccid

(Müslim; hadis no: 288)

İmam Nevevî -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

"Birçok âlim, menînin temiz olduğu görüşüne varmıştır.

Bu görüş; Ali b. Ebî Tâlib, Sa'd b. Ebî Vakkas, Abdullah b. Ömer ve Âişe'den -Allah onlardan râzı olsun- rivâyet edilmiştir.

Dâvud ve İmam Ahmed -Allah ikisine de rahmet etsin- -ki bu, İmam Ahmed'in iki rivâyetinin en doğru olanıdır-, Şâfiî mezhebi ve hadis ehli de bu görüşte olduklarını belirtmişlerdir. (Müslim; "Sahih-i Müslim Şerhi; c:3, s: 198)

Ayrıca Bkz: (İbn-i Hacer el-Askalânî; "Fethu'l-Bârî"; c: 2, s: 332)

İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi'nin fetvâlarında şöyle gelmiştir:

"İhtilam ve benzeri yollarla, ihtilam olan kimsenin üzerindeki elbise meninin çıkmasıyla, -elbiseye bulaşmış olsa bile- necis (pis) olmaz. Çünkü meni, temizdir. Fakat bu konuda meşrû olan; temizlik olması ve kirin giderilmesi için meninin elbiseden izâle edilmesidir." (İlmî Araştırmalar ve Fetvâ Dâimî Komitesi Fetvâları; c: 5, s: 381)

Eğer sarı sıvıdan, kimi zaman âdet kanında, kimi zaman da âdet kanından sonra gelen şey kastediliyorsa, bu sıvının necis olduğunda ihtilaf yoktur.

Nitekim Ümmü Atiyye'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

[كُنَّا لَا نَعُدُّ الْكُدْرَةَ وَالصُّفْرَةَ بَعْدَ الطُّهْرِ شَيْئًا.] رواه أبو داود

"Biz (sahâbe kadınları), temizlendikten sonra gelen sarılıkla bulanıklığı bir şey saymazdık." (Ebû Dâvûd: "Tahâret Kitabı,Kadın temizlendikten sonra sarılık ve bulanıklık görmesi bâbı". Hadis no:

307)

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymîn -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"İlim ehli tarafından bilindiği üzere, kadının fercinden çıkan her şey necistir. Ancak meni bunun dışındadır. Çünkü meni temizdir. Dolayısıyla önden ve arkadan çıkan ve bir cürmü olan her şey, necistir ve abdesti bozar. Bu kâideye göre kadının fercinden çıkan şey hem necistir, hem de abdesti bozar. Bu, derin araştırmalardan ve bazı âlimlerle istişâre ettikten sonra vardığım sonuçtur. Fakat bununla birlikte benim bu konuda bir itirazım vardır. Çünkü bazı kadınlarda bu rutubet (ıslaklık) devamlı olmaktadır. Eğer bu ıslaklık devamlı ise, ondan kurtulmanın yolu, bu haldeki kadını, idrarını tutamayan erkeğin konumuyla bir tutmak ve namaz vakti girdikten sonra her namaz için abdest alması, sonra da namazını kılması gerekir. Ayrıca ben, bazı doktorlarla bu konuyu araştırdıktan sonra eğer bu sıvı mesâneden geliyorsa, dediğimiz gibidir. Yok eğer çocuğun çıktığı yerden (rahimden) ise, abdest konusunda dediğimiz gibi abdest alması gerekir. Fakat bu sıvı temizdir. Bulaştığı yerin yıkanması gerekmez.

Allah Teâlâ en iyi bilendir."(Muhammed b. Salih el-Useymîn; "Fetâvâ İbn-i Useymîn"; c: 1, s: 291)